

at det ærede Medlem fra Langeland ikke fæster synderlig Værd til de Forventninger, som det ærede Medlem fra Møen stillede op om Forringelse af de militære Udgifter. Jeg skal ogsaa lade dem staa ved sit Værd, men jeg vil dog sige Ja meget, at hvis det ærede Medlem fra Møen svigtede paa dette Punkt, hvis han kom som Ordfører for en Hærfølg, der bragte forøgede Udgifter eller endogsaa blot blev paa den nuværende Højde af Militærunderholdningen, saa tror jeg ganske vist ikke, at det ærede Medlem fik dette Ting med sig. Jeg tror ikke, at der finansielt er nogen Fare ved at forhandle dette Forslag. Der var jo en Mulighed for, at man gennem Forhandlingen kunde komme ind paa en mere sparsommelig Vej end man hidtil er gaaet. Jeg skønner altsaa ikke, at der er nogen stor Grund for de ærede Medlemmer, der følge det ærede Medlem fra Langeland til at gøre noget stort Nummer ud af den Sag. At det ærede Medlem fra Langeland, maatte selv kan have personlig Interesse af at gøre Storpolitik ud af dette, kunde jeg maatte bedre forstaa. Vi vide, at det ærede Medlems Fortid ikke er saa særdeles radikal, som han i den senere Tid vil give det Udseende af, og jeg kan godt skønne, at det for den Stilling, han indtager eller tragter efter at indtage, som Ordfører for en større Gruppe her i Tinget, kunde være ønskeligt at dække nogle af de slemme radikale Pletter, han har paa sin Fortid. Jeg skønner altsaa, at det ærede Medlem for at gøre sit Partifællesskab mere behageligt for det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen) kan søle Trængsel til nu og da at stille sig i en mere radikal Position, end der ellers ligger for det ærede Medlem og stemmer med hele hans politiske Fortid. Men selv om det ærede Medlem fra Langeland føler en særlig Trængsel til at staa op i helttemæssig Position, forekommer det mig ikke, at det er nogen særdeles stærk Grund for dette Ting til at staa i Position paa samme Maade. Altsaa, jeg skønner ikke, at de Grunde, der ere anførte for, at vi ikke kunne lade Forslaget gaa videre, ere særdeles holdbare, og navnlig skønner jeg ikke, at det er Grunde, der kunne stable dette Spørgsmaal om Forslagets videre Fremme op til en Haupt- und Staatsaction. Et andet Spørgsmaal er det jo, om det har nogen videre Interesse alligevel at holde dette Forslag paa Dagsordenen, og jeg skal ikke nægte, at de Udtalelser, jeg derom har hørt, i høj Grad maa svække Interesses for at beskæftige sig med denne Sag; thi de to Sider, der have haft Ordet om denne Sag, nemlig den ministerielle Side og den moderate Side,

have jo med Hensyn til Forslagets Realitet udtalt sig stik forskelligt. Denne Modførelse er navnlig kommen meget stærkt frem i Udtalelser fra den højtærede Krigsminister og det ærede Medlem fra Møen (Bosson). Den højtærede Krigsminister vilde jo have Militærunderholdningen forøget; efter hans Forslag skulde jo vore Militærundergifter vokse med 600,000 Kr. om Aaret. Det ærede Medlem fra Møen derimod har stillet det som et Formaal for de Forhandlinger, han ønskede at føre, at vi skulde komme til en Nedsættelse af disse Udgifter. Paa det Punkt, paa det finansielle Punkt, er der altsaa en stik Modførelse mellem den højtærede Minister og det ærede ledende Medlem fra Møen. Det er nu med Hensyn til det finansielle. Modførelsen er i det mindste lige saa skarp, naar vi komme til Forslagets særlig militære Karakter. Det kan jo ikke betvivles, at det, der særlig er Motivet for dette Forslags Fremkomst nu, er Ønskeligheden, for ikke at sige Nødvendigheden, fra den højtærede Ministers Standpunkt, af at faa Artilleriet forøget, saaledes at han paa en nogenlunde anstændig Maade kan besætte sin Fæstning. Jeg siger en Nødvendighed, fordi jeg antager, at hvor højt end den ærede Minister staar anstreden for sine militære Bedrifter, vil han dog vel, hvis han staar med en Fæstning uden at kunne besætte den ordentlig, snart blive til Fabel ikke alene for dette Land, men ogsaa for det store Europa, hvor den ærede Minister vel ogsaa har et Ry at bevare. Paa det militære Omraade er det den højtærede Ministers Opgave særlig at faa Midler til at besætte den Fæstning, han har anlagt; dertil sigter jo den bethdelige Udvidelse af Artilleriet og Udvidelsen af Ingeniørkorpset og maatte flere andre Ting. Men hvad vil det ærede Medlem fra Møen i saa Henseende? Det stik modsatte. Som Betingelse for, at have med dette Forslag at beskille og at arbejde videre derpaa, jagde det ærede Medlem fra Møen jo, at han vilde have fjernet de Dele af Forslaget, der stode i Forbindelse med Røbenhavn's Befæstning. Altsaa paa de to Hovedpunkter, som skulde give denne Sag nogen Interesse, have vi hørt stik modsatte Anskuelser fremsatte fra de to Partier, mellem hvilke Forhandlingen fortrinsvis skulde føres, thi der er jo ingen Tvivl om, at hvis en Forhandling skal i Gang med noget somhelst Haab om et Resultat, maatte den føres mellem den højtærede Krigsminister som Leder paa den ene Side og det ærede Medlem fra Møen som Leder paa den anden Side. Som jeg her har gjort opmærksom paa, træffe de to